
Minneord

OSS IMELLOM

Tore Koksvik døde stille og fredelig 1. november 2010, nær 85 år gammel og som følge av et hjerneslag i 2003. Med hans bortgang er igjen en av kollegene fra krigsgenerasjonen gått bort, og derved også en av dem som har

gjennomlevd et svært begivenhetsrikt liv, personlig som faglig.

Tore var Oslogutt, født i 1925. Han tok artium på Vestheim skole i 1944. Allerede i 1943 hadde han engasjert seg i motstandsbevegelsen. Han ble tatt av tyskerne høsten 1944 og satt på Grini til fredsslutningen.

Sammen med over hundre unge nordmenn med bakgrunn i motstandsarbeidet fikk han anledning til å studere medisin i Danmark. Tore glemte aldri København og Danmark og all den godvilje og vennlighet som ble de norske studentene til del. Etter embetseksamen i 1953 fulgte en periode med allsidig sykehustjeneste både i Norge og spesielt i Sverige. Det ble så allmennpraksis i Oslo, fra 1959 på Grünerløkka og fra 1969 i gruppepraksis på institutt for allmennmedisin på Røde Kors klinikk. Her var han også universitetslektor frem til 1981. Tore avsluttet sin aktive periode som bydelslege ved Frogner helsesenter i perioden 1981 – 91.

Fra 1960-årene og frem til han pensjonerte seg gjorde Tore en formidabel innsats for utviklingen av allmennmedisin og derved for Legeforeningen. Han hørte til den gruppen med allmennpraktikere i Oslo-området som tidlig så nødvendigheten av å løfte allmennmedisinen faglig, organisatorisk og akademisk.

Tore var svært aktiv i denne prosessen, og var blant annet formann i Alment praktiserende legers forening (APLF) 1976 – 80. Tores rolle bør ikke undervurderes. Han tenkte alltid langsiktig, var konstruktiv og rolig og fløt godt på sin menneskekunnskap, vennlighet og livserfaring når det røynt på. Han var beskjeden og talte lavt. Det var slike egenskaper som gjorde ham til en riktig formann i Alment praktiserende legers forening og medlem i sentralstyret der han satt i fire år og representerte sin stand på fremragende vis, ofte i vanskelige valgsituasjoner.

Det var Tore som sto bak «den lille grønne», eller «Tanker om morgendagens primærhelsetjeneste», et produkt han med rette var stolt over. Det var et lite, men betydningsfullt skrift som ble utgitt av Legeforeningen i 1978. Det har utgjort det ideologiske fundamentet for allmennlegene frem til vår tid, og alle leger burde kjenne de fire stikkordene: Kontinuerlig, Omfattende, Personlig og Forpliktende, forkortet KOPF.

De siste årene i praksis var Tore en skattet formann i Lånefondet. Han var også medlem av Legeforeningens etiske råd, en funksjon han satte særlig stor pris på.

Tore var gift med sin Gerd i nesten 60 år og etterlot seg to sønner og fire barnebarn. Vi har mye å takke Tore for, og han vil bli minnet .

Publisert: 7. januar 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.10.1321

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. mars 2026.